

NDERWEG

Kerkblad Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal

In dit nummer:

Een nieuw seizoen

Afscheid ds. Irene Pluim

Jaarprogramma Kringenwerk

september
2020

BIJ DIT 'STARTNUMMER', EEN SPECIALE ONDERWEG

Deze onderweg is een bijzondere uitgave, een 'startnummer'. Op tal van manieren komt de 'nieuwe start' aan de orde. We starten als nieuwe gemeente (eigenlijk zijn we per 1 juli natuurlijk al gestart, maar nu is ook de vakantie voorbij), we blikken vooruit op de startdienst, maar vooral is het een startnummer omdat we het nieuwe kerkelijke seizoen weer ingaan. Dat valt niet mee in deze tijden van corona, toch kunnen een aantal zaken voorzichtig weer beginnen. Het is ook een speciaal nummer omdat het naar alle gemeenteleden gaat, of u nu geabonneerd bent of niet. Het kan natuurlijk zijn dat de papieren Onderweg u zo goed bevalt dat u die voortaan wilt blijven ontvangen. Geeft u zich dan op bij Wim Hoogstraten (tel 046-4332872, wim.hoogstraten@xs4all.nl). Als redactie wensen we u veel leesplezier.

Bert Stuij

Onderweg is een uitgave van de Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal.

De papieren versie van het blad verschijnt ca. 11 keer per jaar en is bestemd voor alle leden van de Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal.

Abonnementsprijs: € 12,50 per kalenderjaar.

Voor vragen of opmerkingen over de bezorging van Onderweg, kan contact worden opgenomen met de wijksecretaris of met het kerkelijk buro/ ledenadministratie.

Redactie:

e-mail: onderweg@pgmbd.nl

Willy de Koning, tel. 046 - 4513795, mobiel 06 10 15 75 13

Monica Bosman, tel. 046 - 4514246

Germ Visser, tel. 06-22417973

Ruud Steen, tel. 046-4434466

Gerdien Zwartkruis, tel. 046 - 4582735

Eerstvolgende Onderweg:

Uiterste inleverdatum kopij 20-09-2020, verschijningsdatum rond 01-10-2020.

Heeft u artikelen voor Onderweg, dan kunt u deze inleveren bij Willy de Koning (zie adres hierboven) of sturen via e-mail: onderweg@pgmbd.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden doormiddel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook zonder voorafgaande toestemming van de uitgever of auteur.

EEN NIEUW SEIZOEN

Het is september. Het is de maand waarin we gewoontegetrouw de aftrap geven voor een nieuwe kerkelijk seizoen. Na de zomervakantie als de scholen weer begonnen zijn, maakt de kerk een nieuw start. Niet dat in de zomer niets gebeurt, integendeel, maar alles staat op een lager pitje.

Na de zomer gaat in de regel alles weer lopen: gesprekskringen, vergaderingen, bezoeken, ontmoetingen, filmavonden, ouderenmiddagen etc., maar dit jaar is alles anders. Al ver voor de zomer zijn als gevolg van het coronavirus alle activiteiten stil komen te liggen. Ontmoetingen zijn tot een minimum beperkt. Koorrepetities vervielen, vergaderingen vonden veelal via de computer plaats, waarbij de deelnemers elk afzonderlijk thuis achter een beeldscherm zaten. En kerkdiensten konden een tijdlang niet gehouden worden. Alles draaide en draait nog steeds om afstand houden. Niet bij elkaar in de buurt komen, elkaar geen hand geven of aanraken. De deuren zoveel mogelijk gesloten houden. De kerk als een sociale gemeenschap bij uitstek lijdt daaronder.

Er was in het voorjaar de hoop en de verwachting dat we na de zomer de draad weer zouden kunnen oppakken. Helaas is dat niet het geval. We hebben nog steeds te maken met veel beperkingen en we mogen al blij zijn met een doorstart in september.

Er zijn nog twee zaken die het nieuwe seizoen anders maken zijn dan in voorgaande jaren. Voor het eerst gaan we als één gemeente het nieuwe seizoen in. Ook al deden we in de praktijk vrijwel alles samen, we waren tot 1 juli nog wel twee zelfstandige gemeenten. Vanaf nu vinden alle activiteiten plaats onder de vlag van de Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal

Een tweede punt is dat Irene eind september vertrekt naar Oosterbeek. Haar vertrek brengt dat we het zonder haar moeten doen in het komende kerkelijke seizoen. We zullen dan ook moeten kijken hoe we het werk dat zij achterlaat, zo goed mogelijk op kunnen vangen.

Hoe kijk ik zelf aan tegen de komende tijd? Ik vind het lastig om te moeten leven en werken met al die beperkingen. Graag was ik bijvoorbeeld doorgestaan met de ouderenkringen. Ik vond het altijd fijn om op donderdagmiddag even “Emmaplein 50” binnen te lopen.

Er is zoveel onzeker. Of de gesprekskringen vanuit het Kringenwerk door kunnen gaan, is een vraagteken. Kerkdiensten blijven

behelpen en zijn niet zoals ze zouden moeten zijn. Ik probeer mensen thuis te bezoeken, maar ik merk dat het allemaal minder spontaan is, waarbij ik er rekening mee moeten houden: kan het wel, kan het niet.

Alleen al dit soort afwegingen, maakt dat ik niet “vrijuit” uit kan gaan en dat vind ik best wel moeilijk. Ook al gaan we het nieuwe seizoen in met veel hindernissen, ik hoop van harte dat we niettemin een goede en gezegende tijd tegemoet gaan, waarin we aandacht hebben voor elkaar, waarin mogelijk toch goede ontmoetingen plaatsvinden. Dat het “afstand houden” niet leidt tot een: “uit het oog, uit het hart”, maar dat we oog en hart hebben voor elkaar, indachtig de uitspraak van Paulus: “Draag elkaars lasten, zo leeft u de wet van Christus na” (Galaten 6: 2).

UIT DE KERKENRAAD

De zomer ligt voor het grootste deel weer achter ons. Een zomer, anders dan andere zomers. Er was een hittegolf in augustus, maar afgelopen zomers waren ook warm. Toch, vooral ook samen met de beperkingen vanwege de Corona, was het voor velen geen gemakkelijke periode. Ook de vraag hoe het verder zal gaan, of er een tweede grote Coronagolf zal komen en wat deze golf met zich mee zal brengen, kan velen onzeker maken en ook wel bang. Bovendien ervaren best veel mensen het leven op dit moment als saai of zelfs eenzaam. Laat het ons weten als we iets voor u kunnen betekenen. Ik heb hier ook over geschreven onder het kopje 'Pastoraat'.

Corona

Gelukkig is er wel wat meer ruimte om bijvoorbeeld kerkdiensten te organiseren dan in het voorjaar toen we helemaal niet meer bij elkaar mochten komen. Maar het blijft nog behelpen: het kan een drempel zijn om je aan te moeten melden voor de dienst en we missen het samen zingen en de ontmoeting onder het genot van een kop koffie. Sommigen van u vinden het verstandiger om de kerkdiensten nog niet te bezoeken, wat begrijpelijk is. We moeten voorzichtig en alert blijven. Er is een Coronawerkgroep die bestaat uit leden van de Kerkenraad. Deze groep komt regelmatig bij elkaar en brengt advies uit aan de Kerkenraad over maatregelen, maar ook over mogelijkheden voor kerkelijke activiteiten en andere zaken die belangrijk zijn in deze coronatijd. U leest hier meer over elders in dit blad.

Vertrek Ds. Irene Pluim

Wat ons natuurlijk ook bezighoudt is het vertrek van Ds. Irene Pluim naar haar nieuwe gemeente, de Protestantse Gemeente Oosterbeek-Wolfheze. We gunnen Irene deze nieuwe uitdaging van harte, maar in onze gemeente valt een gat. We hebben tijdens een kerkenraadsvergadering al gesproken hoe we dit gat op zouden kunnen vullen op de korte en op de lange termijn en realiseren ons dat er met het vertrek van Irene ook nieuwe mogelijkheden ontdekt en aangeboord kunnen worden. Marnix schrijft hier meer over.

Nieuwe start

En zo gaan we weer verder, maken we, zoals elk najaar 'een nieuwe start'. Met wat bezorgdheid om wat we los moeten laten en om wat de Corona ons als gemeente brengt, maar vooral ook met vertrouwen, met nieuwe energie en met moed vervolgen we onze weg als Protestantse Gemeente Maas- en Beekdal (PGMBD).

Eigenlijk is het heel mooi dat de naam van onze gemeente verwijst naar water. Water dat chaos kan veroorzaken, maar dat in de Bijbel vooral symbool staat voor nieuw leven door en met God, voor vergeving en groei.

Nog even voor de duidelijkheid: Marnix van Gulp en ik hebben afgesproken dat we om en om het stukje 'Uit de Kerkenraad' schrijven voor 'Onderweg'.

De kerkenraad van PGMBD bestaat uit de volgende leden:

- Pier Prins en Irene Pluim (tot en met september): Predikanten
- Marnix van Gulp: Voorzitter
- Kees van Luijk: Scriba
- Iet den Boer en Bertha Verkerk: Ouderlingen Pastoraat
- Joke van der Steen en Wim Hendriks: Diakenen
- Bert Kip en Eddy Roerdink: Ouderlingen Kerkrentmeesters
- Bert Stuij: Ouderling Bezinning, Ontmoeting en Communicatie

Bertha Verkerk

DOMINEE IRENE PLUIM VERTREKT: WAT NU?

Verhuizing

U bent al eerder op de hoogte gebracht van het vertrek van Ds. Irene Pluim naar de Protestantse Gemeente Oosterbeek-Wolfheze. Een hele ingrijpende gebeurtenis! In de eerste plaats natuurlijk voor Irene, Ralf en hun gezin zelf: afscheid nemen, verhuizen, huis in de verkoop, een andere werkomgeving,

straks een andere school en voetbalvereniging. De verhuizing naar de Pastorie van Oosterbeek zit er inmiddels op. Het is een prachtig monumentaal pand met heel veel ruimte. Kijk maar eens op <https://www.pkn-oosterbeek-wolfheze.nl/2020/08/20/nieuwe-pastoriebewoners/>.

Leegte

Voor ons als achterblijvers is het ook een grote verandering: we blijven met een leegte over die we weer moeten invullen. We zullen Irene missen, haar enthousiasme, creativiteit en haar pastorale aandacht. Voor een aantal van de activiteiten die Irene trok of waar ze bij betrokken was, zullen we goed moeten kijken of en hoe we die voort kunnen zetten. Daar hebben we elkaar, en hebben we ook ú, hard bij nodig. Gelukkig hebben we onze andere predikant, Ds. Pier Prins, maar er zal de komende tijd veel van hem gevraagd worden. Zeker is dat het vertrek betekent dat we als gemeenteleden wat meer zélf moeten doen, even

extra de schouders eronder. In de zorg voor elkaar, in de activiteiten die we ondernemen, in het aanwezig zijn in de regio. Er is alle ruimte om ons talent in te zetten, dat zal duidelijk zijn.

Pastoraal gezien zullen de wijken van Sittard de komende periode vacant zijn voor wat betreft het predikantschap. In noodgevallen en in geval van overlijden zal Ds. Pier Prins inspringen. Maar ook als gemeenteleden moeten we misschien nog nét wat beter op elkaar letten. Zeker in deze tijd.

Voor het kerkdienstenrooster zullen we in samenspraak met Ds. Pier Prins op zoek gaan naar gastpredikanten om de open plekken in te vullen.

Bezinning

De kerkenraad is in augustus al bij elkaar gekomen om zich te beraden op de nieuwe situatie. Heel belangrijk in dit stadium is dat we ons bezinnen over hoe we precies verder willen. We staan aan het begin van een nieuwe gemeente, we willen graag invulling geven aan wat het betekent om een gemeente van Christus te zijn. Tegelijkertijd maken we ons zorgen over de toekomst van onze gemeente, omdat we steeds minder jonge mensen en gezinnen in ons midden hebben. Niet alleen de kerkenraad, maar wij allemaal moeten ons bezinnen op de nieuwe situatie. Daarom willen we ook graag uw en jullie mening horen!

Gelukkig hebben we voldoende financiële armslag om weer iemand (parttime) te beroepen. Wat vindt u, wat vinden jullie, dat we nu als gemeente nodig hebben? Kan deze nieuwe situatie misschien ook weer nieuwe mogelijkheden opleveren? Aarzel niet uw ideeën op te sturen aan mij, of aan onze scriba Kees van Luijk.

Mogelijkheden

We bereiden een profielschets voor (zowel van onze gemeente als van wie we graag zouden willen hebben, zeg maar een vacaturetekst) en gaan die bespreken op onze kerkenraadsdag op 26 september. We zullen daarbij alle ideeën die we van u gehoord hebben meenemen.

Daarnaast zal het College van Kerkrentmeesters nagaan hoeveel financiële armslag we de komende jaren hebben en zullen we met de Kerkenraad bespreken of we iemand aan willen nemen voor een langer dienstverband of misschien eerst wel voor een kortere periode.

Praktisch

Tot slot praktisch: De afscheidsdienst van Ds. Irene Pluim zal plaatsvinden op zondag 27 september om 10:30 uur in de Johanneskerk. Een klein groepje bestaande uit Joke van der Steen, Christel Prins en Bert Stuij is al met voorbereidingen voor het afscheid bezig. Elders in deze Onderweg vindt u daarover de details.

Irene's intrededienst in Oosterbeek vindt plaats op zondag 4 oktober om 10:00 uur in de Vredenbergkerk. Vanaf dat moment zal zij ook formeel haar werkzaamheden bij ons beëindigd hebben en op haar nieuwe plek beginnen.

Namens de kerkenraad, *Marnix van Gurp*, (vz@pgmbd.nl)

DOE MEE AAN HET AFSCHEID VAN IRENE PLUIM EEN NIEUWE START IS OOK EEN AFSCHEID

We weten het allemaal inmiddels, dominee Irene Pluim gaat naar Oosterbeek. Voor ons betekent dat we na bijna negentien jaar afscheid moeten nemen. Negentien jaar waarin er zoveel is gebeurd, zowel in het leven van Irene als in het leven van ons als kerkgemeenschap. Dat betekent dat er ook heel veel herinneringen zijn, mooie herinneringen vaak, emotionele soms.

We willen natuurlijk op een mooie manier afscheid nemen. Wat hadden we dat graag in een volle kerk gedaan, met muziek en verhalen, met omhelzingen en goede wensen. Maar we moeten in deze tijden van corona wat improviseren. Als voorbereidingsgroep gaan we in elk geval proberen er een mooie afscheidsdienst van te maken, die u ook op KerkTV volgen kunt. Natuurlijk zal er muziek zijn, bij Irene kan dat niet anders.

Persoonlijke afscheid op een A4

We willen u verder ook graag de gelegenheid geven iets persoonlijks aan Irene en haar gezin mee te geven. We willen voor haar een 'afscheidsboek' maken. Iedereen die dat wil kan een A4tje maken met wat u maar wilt – herinneringen, een foto van u zelf misschien, een groet, goede wensen, wat dan ook. Dat A4tje kunt u op een aantal plekken inleveren. Bij Roel en Rietje Molemaker, Baenjenstraat 6 in Sittard, bij Joke van der Steen, Concordiastraat 56 in Einighausen, en bij Pier Prins, Danikerstraat 21, Geleen. Als u dat makkelijker vindt kunt u het ook in de brievenbus van de Ontmoetingskerk in Geleen doen. En tenslotte, u kunt een digitale pagina opsturen naar het volgende e-mail adres: Stuifiles@gmail.com.

Gemeentegeschenk

Verder willen we Irene en haar gezin graag iets meegeven nu ze van hier vertrekt. Over een mooi geschenk overleggen we nog. Maar u kunt uw bijdrage daaraan overmaken op het volgende rekeningnummer: ING bank NL78 INGB 0001 0512 60, t.n.v. Protestantse Gemeente te Sittard-Grevenbicht, onder vermelding van 'Afscheid Irene Pluim'.

Afscheid gaat altijd gepaard met enige weemoed. Maar in dit geval toch vooral met dankbaarheid voor de 19 jaar dat we samen waren.

De voorbereidingsgroep *Joke van der Steen, Christel Prins, Bert Stuij*

ONZE KERKELIJKE ACTIVITEITEN IN CORONATIJD

In onderstaande bericht informeren wij u over onze kerkelijke activiteiten in deze coronatijd. Zolang het virus onder ons is en er geen afdoende medische behandeling of vaccinatie gevonden is, volgen wij de richtlijnen van RIVM, overheid en PKN. Het volgen van die richtlijnen zorgt ervoor dat er onder bepaalde voorwaarden onderstaande activiteiten kunnen plaatsvinden.

Kerkdiensten

Tot nader bericht worden de kerkdiensten in de Ontmoetingskerk en de Johanneskerk tot het eind van dit jaar met een maximaal aantal van 60 kerkgangers gecontinueerd. Dit gebeurt in hetzelfde stramien als de maanden juli en augustus. Er vinden geen kerkdiensten in de kleine kerkjes plaats. U moet zich van tevoren aanmelden. Volg daarvoor de informatie in Onderweg of op de website www.pgmbd.nl/kerkdiensten.

Aanmelden voor kerkdiensten

Wilt u een kerkdienst bijwonen? Dan dient u zich aan te melden. Door de 1,5m-maatregel kunnen in beide kerken maximaal 60 kerkgangers aanwezig zijn. Aanmelden gebeurt bij voorkeur via de website: <https://www.pgmbd.nl/aanmelden>. Nadat u zich heeft aangemeld,

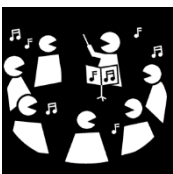
krijgt u direct een automatisch e-mail toegestuurd. Op later moment krijgt u een bevestiging dat u de kerkdienst kunt bezoeken. Soms kan het zijn dat de kerk 'vol' is; ook dan krijgt u bericht. Op zaterdagen na 12.00 u kunt u zich niet meer via de website opgeven voor de aansluitende zondag. Vanaf 28 augustus neemt Wim Hendriks het registratie-stokje weer over van Joke van der Steen. Lukt het via de website niet dan kunt zich aanmelden via wpt_hendriks@hetnet.nl (Wim Hendriks, mobiel 06-10515291) of vander_steen@zonnet.nl (Joke van der Steen, telefoon 046-4584618).

Zingen tijdens kerkdiensten

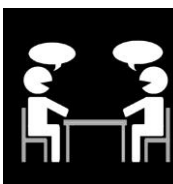
Hoe graag we ook zouden willen zingen, samenzang doen we (voorlopig nog) niet. De belangrijkste reden is dat er onder onze kerkgangers een relatief groot aantal kwetsbare mensen is. Tijdens de kerkdiensten kan wel voorzang plaatsvinden. Voorzang kan gebeuren door maximaal 5 personen die onderling tenminste 2 m afstand houden en ruim voldoende afstand tot de gemeente (5m) aanhouden en niet naar elkaar toe zingen.

Cantorijen

Ook de cantorijen kunnen weer repetities houden. Tot nader bericht zullen de voltallige cantorijen niet tijdens kerkdiensten kunnen zingen (uitgezonderd onder de voorwaarden van voorzang met maximaal 5 personen). De cantorijen worden apart geïnformeerd door de kerkenraad c.q. Coronawerkgroep omtrent de voorwaarden waaronder kan worden gezongen.

Activiteiten in de kleine kerken

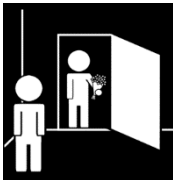
Zoals al eerder vermeld in dit bericht zijn er tot en met 31 december 2020 geen kerkdiensten in de kleine kerken. Wel kunnen op verzoek de kerken van Beek, Urmond en Grevenbicht (niet Gruizenkerk) worden ingezet voor pastorale doeleinden. Te denken valt aan het bij elkaar komen van een kleine groep, tevoren aangemelde mensen (max 10 personen). Deze activiteiten worden georganiseerd door iemand die geïnstrueerd is omtrent de coronamaatregelen en die de regie houdt. Verdere informatie is te verkrijgen via de kerkenraad c.q. Coronawerkgroep.

Vergaderen

De afgelopen maanden is er veel digitaal vergaderd. Digitaal vergaderen is niet altijd even efficiënt. Langzaamaan beginnen we ook weer met fysiek bij elkaar komen. De kerkenraad en het moderamen hebben al meerdere keren fysiek vergaderd. Toch kan het af en toe nog wel eens voorkomen dat digitaal vergaderd wordt. Fysieke vergaderingen vinden in één van de zalen van de Ontmoetingskerk of Johanneskerk plaats, rekening houdend met de 1,5m afstand. Er is in beide kerken een instructie aanwezig over het maximaal aantal mensen per zaal.

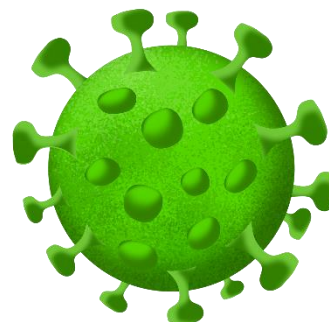
Pastoraal werk

Ook gaan we weer proberen om het pastorale werk steeds meer invulling aan te geven. Te denken valt aan het bezoeken van mensen die niet of bijna nooit de deur uitkomen. Daarbij zal de te bezoeken perso(o)n(en) van tevoren gebeld worden om na te gaan dat hij/zij niet ziek is en of er een mogelijkheid is om buiten te zitten. Uiteraard zijn de bekende coronamaatregelen van toepassing.

Coronawerkgroep

Bovenstaande informatie is afkomstig van de coronawerkgroep. Deze werkgroep bestaat uit 6 kerkenraadsleden. De groep adviseert de kerkenraad over het uitvoeren van de landelijke (en eventueel aanvullende) coronamaatregelen. In deze werkgroep hebben zitting: Bert Kip (voorzitter), Eddy Roerdink, Joke van der Steen, Pier Prins, Irene Pluim en Wim Hendriks. De werkgroep komt regelmatig bij elkaar; e.e.a. is afhankelijk van de wijziging in de landelijke coronamaatregelen en van het opstarten van onze lokale kerkelijke activiteiten.

pastoraat

PASTORAAT IN CORONATIJD

Sinds 1 juli zijn let den Boer en ik ouderling pastoraat. Ouderling in onze nieuwe gemeente, met nieuwe mogelijkheden en nieuwe kansen. We gaan graag aan de slag, samen met de andere mensen van het pastoraat, om nieuwe mogelijkheden te benutten en we willen nieuwe kansen niet laten liggen.

Maar tegelijkertijd zitten wij en u nog in de coronacrisis met alle beperkingen die hierbij horen. En op dit moment komen er steeds meer besmettingen bij en moeten we dus weer extra voorzichtig zijn.

De coronaperiode duurt alweer een half jaar en dat is lang. We weten ook niet hoe het verder zal gaan. Wanneer we weer 'gewoon kerk' kunnen zijn. En of dat 'gewoon' weer terugkomt.

We proberen contact te houden met elkaar, maar dat is best lastig. We realiseren ons dat er gemeenteleden zijn die we al maanden niet gezien of gesproken hebben.

Het kan zijn dat u zich afvraagt waar de kerk is in deze moeilijke maanden. U zou best wel eens met iemand van de kerk willen praten of een bezoekje ontvangen, maar u hoort van niemand

iets.

Met het opschrijven van deze woorden voel ik zelf pijn. Want we vinden het heel erg als mensen zich in de steek gelaten voelen. Pastoraat is vooral ook gezien worden, gekend worden. We vinden het belangrijk dat er aandacht is voor iedereen die hier behoefte aan heeft.

Wilt u ons laten weten als u graag een gesprek zou willen? Met een hartelijke groet, namens Pier Prins: tel 4360037, let den Boer: tel 0032 89564277

Bertha Verkerk: tel 4379201

VAN EN OVER GEMEENTELEDEN

DANK

Lieve mensen, namens mijzelf, de kinderen en kleinkinderen wil ik iedereen bedanken voor de vele kaarten die mijn man en ik hebben gekregen tijdens onze ziekteperiode. Ook de kaarten en vele woorden van troost na het plotselinge overlijden van mijn lieve man, onze vader en opa Piet Reitsma zijn ons in deze moeilijke periode tot troost. Hiervoor wil ik u hartelijk danken.

Fien Reitsma- Wiegman, kinderen, kleinkinderen

VERHUISD

Na 48 jaar is het tijd voor een nieuw stekje, dat hebben we gevonden in Zeist.

Per 1 augustus 2020 is het nieuwe adres:
Mijnhardtweg 20, 3704 HX Zeist
030-2022284

Groeten, *Gerard en Janny Kortleve*

TIJD VOOR VERANDERING

Lieve mensen, op vrijdag 24 juli ontving ik een beroep vanuit de Protestantse Gemeente Oosterbeek-Wolfheze. Dit beroep heb ik ook aangenomen. Het is tijd voor verandering en ik verheug mij erop om in een nieuwe gemeente voorganger en predikant te zijn en mij in te brengen.

Het betekent ook een afscheid, van deze mooie gemeente waar ik jaren heb gewerkt en mij altijd erg thuis heb gevoeld en mij ook gedragen heb gevoeld. Een gemeente ook met ruimte, en met veel inzet en verbondenheid.

Ik voel mij dankbaar voor de afgelopen periode, in de bijzondere context van Zuid-Limburg. Dankbaar voor de mooie en waardevolle relaties die ik kon aangaan. Dankbaar voor de samenwerking met velen in de gemeenschap. Dankbaar voor het vertrouwen en de manier waarop ik soms heel intens betrokken mocht zijn in uw levensverhalen. Maar ik ben óók dankbaar voor de nieuwe stap die ik met Ralf en met Laurien en Florian kan gaan zetten.

Als gezin zetten we onze stappen in een heel korte tijdspanne, het corona-effect zeg maar. Misschien overrompelt het u ook wel. Na een vertraagde beroepingsprocedure en een snelle eindspurt zijn we nog vóór het begin van de scholen en tijdens onze gezamenlijke vakantie, verhuisd naar Oosterbeek. We zijn daar goed 'geland' in een heerlijk groene omgeving, dichtbij de uiterwaarden van de Rijn en in een prachtige historische pastorie.

Ons nieuwe adres is:

Benedendorpsweg 136, 6862 WP Oosterbeek, tel. nr. 026-8441279/ 06-10506090

Voor mijzelf is het nog een tijdje leven in twee werelden. Mijn afscheid zal op 27 september zijn en tot die tijd ben ik gewoon aan het werk, deels in Sittard en deels vanuit Oosterbeek, en hoop ik op een goede manier mijn taken over te dragen. Mocht u nog persoonlijk afscheid van mij willen nemen, ik hoor het graag. Hopelijk lukt het dan om elkaar nog te treffen.

Graag tot ziens, een heel hartelijke groet van Irene Plum

Om gezondheidsredenen heb ik besloten te stoppen met het orgelspelen in de diverse kerken.

Een ieder die mij in de loop van de jaren vertrouwen heeft geschonken, dank ik hartelijk.

Ik wens u alle goeds voor de toekomst, zowel kerkelijk als privé.

Een hartelijke groet, Nelly de Haan-Elbertsen

NAAR ÉÉN GEMEENTE MAAS- EN BEEKDAL IDEEËN VOOR VERBINDING IN TIJDEN VAN CORONA

Wat eens 5 zelfstandige gemeentes waren (Sittard/ Grevenbicht/ Urmond /Beek en Geleen) zijn nu samengevoegd tot één gemeente Maas -en Beekdal. Dat is geen kleinigheid. Vijf gemeentes met elk een eigen identiteit. Op papier zijn we één gemeente, maar emotioneel moeten we nog naar elkaar toegroeien. Dat betekent, dat we elkaar moeten leren kennen, met elkaar moeten praten en elkaar respecteren.

De coronacrisis is hierbij een enorme storende factor, want we kunnen niet op normale gespreksafstand bij elkaar komen. Het koffie drinken en napraten na een dienst is niet mogelijk. Het samen beleven van een kerkdienst is ook veranderd en hoewel de uitzendingen van de diensten een mooi modern middel is om een kerkdienst te volgen, is het geen volwaardige vervanger van een "echte kerkdienst", zoals voor de coronacrisis. We moeten dus zoeken naar mogelijkheden om als kerkgemeenschap weer een nieuwe emotionele eenheid te vormen.

Wellicht leven onder u ideeën, die dit kunnen bevorderen. Het napraten op het kerkplein na de dienst, is bijvoorbeeld zo'n mogelijkheid, al kan ik daar zelf bijna geen gebruik van maken, omdat ik niet lang kan staan.

Ook kunnen er groepjes ontstaan, die elkaar geregeld bellen.

Een WhatsApp -groep van de kerk is ook een goed middel om met elkaar in contact te komen.

Ik hoop, dat mijn ideeën zullen aansporen om initiatieven te nemen om het onderlinge contact te bevorderen, zodat we toegroeien naar een hechte kerkgemeenschap met een nieuwe identiteit, waarin iedereen zich thuis voelt.

U kunt uw ideeën kenbaar maken via mijn gmail-adres: steenruud@gmail.com.

Ruud Steen

GEMEENTELEDEN AAN HET WOORD

Samen slaan we nieuwe wegen in. Ook na het samengaan van onze kerken is het goed om elkaar beter te leren kennen. In januari begonnen we met deze interviewserie en we gaan nog een poosje door. In dit nummer van Onderweg leggen we een aantal vragen voor aan Wilma Thijs (voormalig PGGBU) en Bert Stuij (voormalig PGSG).

Waar en wanneer groeide je op en in welk soort (kerkelijk) gezin? Hoe is nu je gezinssituatie?

WILMA: Ik groeide op in Brabant in het dorp Someren. We waren thuis met vier kinderen en ik groeide op in een katholiek gezin. Iedere zondagochtend ging mijn moeder naar de mis om 08.00 uur en wij met vader om 11.00 uur, als we dan terugkwamen had onze moeder het eten klaar. In een later stadium gingen we ook weleens op zaterdagavond omdat er dan een orkestje zat. Op mijn twintigste zijn we oecumenisch getrouwd, dus met dominee en kapelaan, dat was in zo'n dorp als Someren een hele bezienswaardigheid. Na mijn trouwen ben ik alleen nog maar in de toenmalige Gereformeerde kerk geweest en toen mijn oudste zoon twee was en mijn dochter geboren is heb ik me uit laten uitschrijven bij de Katholieke kerk en heb belijdenis gedaan. Mijn beide kinderen zijn toen gedoopt en wij zijn toen ingeschreven bij de Nederlands Hervormde Kerk. Heden ben ik reeds 20 jaar alleenstaand (i.v.m. scheiding), mijn kinderen zijn het huis uit en ik heb twee kleinkinderen.

BERT: Ik ben de oudste in een gezin met vier kinderen; ik heb twee zussen en een broer. Ik werd in 1960 geboren op een boerderij in Ottoland, in het hart van de Alblasserwaard. Toen ik 12 was verhuisden we naar Giessenburg, naar een nieuwe ruilverkavelingsboerderij. Ook tijdens mijn studie woonde ik thuis. Dat betekende dat ik tot mijn 24e intensief meewerkte op de boerderij. Ik deed dat heel graag. We waren actief lid van de Gereformeerde kerk. Ik heb van huis uit een geloof meegekregen van inspiratie, ruimte, activiteiten en vooral veel vrolijkheid. Ik was actief in het jeugdwerk en bij ons op de boerderij zijn tal van feesten gehouden, er kon altijd veel. Ik kom uit een warm en hecht gezin, en mijn zussen en broer zien elkaar nog steeds elke week. Door de afstand geldt dat voor mij wat minder, maar het is altijd goed om bij elkaar te zijn.

Ik ben getrouwd met Nely, en we hebben samen vier kinderen, Simon, Ida, Tamara en Judith. Inmiddels zijn ze 30, 28, 26 en 24, en allemaal gingen ze op hun 18de het huis uit om in Utrecht of Amsterdam te studeren. Thuis zijn Nely en ik nu dus al jaren samen, in deze Coronatijd meer samen dan ooit. Eind juli zijn we met alle kinderen (en partners) gaan kamperen, zoals we dat 'vroeger' ook altijd met elkaar deden. Een

grote tent, met elkaar spelletjes doen, wandelen, sporten, eten koken op een wiebelig gasstelletje, 's avonds zingen rond de vuurkorf.

Welke opleiding heb je gevolgd en wat doe je in het dagelijks leven?

WILMA: In Someren heb ik de toenmalige MAVO gedaan, ben toen op mijn 16 de gaan werken op de administratie bij Philips in Eindhoven. Terwijl ik werkte heb ik nog PDB en MBA als opleiding gevolgd. Na mijn trouwen ben ik overgeplaatst naar Philips Sittard. Na de geboorte van mijn kinderen ben ik 13 jaar thuisgebleven en daarna na mijn scheiding weer gaan werken. Op dit moment werk ik parttime bij Stichting Manna als financieel administratief medewerker.

BERT: Ik heb werktuigbouwkunde gestudeerd in Delft, en ben afgestudeerd in 'energiesystemen'. Dat is ook altijd mijn werkveld gebleven. Eerst heb ik voor Shell gewerkt, en toen samen met Nely in Schotland gewoond (daar zijn ook Simon en Ida geboren). Vanaf 1992 werk ik aan duurzame energie en energieonderzoek. Ik doe dat voor het Rijk, ik werk bij een organisatie die 'Rijksdienst voor Ondernemend Nederland' heet. We geven geld aan duurzame energieprojecten en aan onderzoekers. En we geven advies. Eén dag in de week ben ik verbonden aan de Universiteit van Groningen, waar ik lesgeef in 'Energietransitie'. Dat wil zeggen: hoe kunnen we energie gebruiken en opwekken zonder dat dat leidt tot milieuvervuiling en klimaatverandering. Ik vind het een voorrecht dat ik hieraan mag werken, en voor mij past het ook bij de verantwoordelijkheid die God ons voor de schepping gegeven heeft.

Doe je vrijwilligerswerk in de kerk? Waarom wel/niet?

WILMA: Heb altijd wel vrijwilligerswerk bij de kerk gedaan. Als je als vrijwilliger meedraait ben je meer verbonden, zo voelt het voor mij althans. Je leert de mensen kennen en de mensen kennen jou.

BERT: Ik zit nu in de kerkenraad als 'ouderling vorming, toerusting en communicatie'. Dat is een mond vol, en ik vind het soms ook best veel. Met heel veel anderen proberen we op een goede manier naar binnen en naar buiten te 'communiceren' over wat we doen en zijn. Vorming en toerusting heeft meer te maken met het programma dat we aanbieden aan kerkleden, maar ook aan de wereld om ons heen. Een belangrijk onderdeel is het kringenwerk, dat met een eigen werkgroep altijd prachtige dingen organiseert. Waar ik me ook graag voor inzet is het 'zinvolle' gebruik van het Gruizenkerkje. Ik vind dat zo mooi – trouwens net als onze andere kleine kerkjes. Heel leuk was het om het afgelopen jaar bijvoorbeeld 'Zin en Hapjes' te organiseren op zondagmiddagen. Of 'zinlopen', hardlopen met een thema vanuit het kerkje. Want dat doe ik ook graag, rennen. Vooral samen met Nely.

Wat betekenen geloof en kerk voor jou persoonlijk?

WILMA: In de loop der jaren is geloof steeds belangrijker geworden. Misschien komt dat ook wel naarmate je ouder wordt. Ik geloof er vast en zeker in dat ik ooit na dit leven mijn vader en moeder terug ga zien. Dit is een zeer geruststellende gedachte. De kerk is voor mij ook een plek om te zijn, daar voel je de samenhang, vooral het samen zingen vind ik belangrijk, de woorden van de liederen ervaar ik als samen bidden.

BERT: Ik kan mij mijn leven zonder geloof moeilijk voorstellen. Het geloof, het volgen van Jezus, geeft zin en richting aan wat ik doe, of dat nu binnen de kerk is, of in mijn werk of dagelijks leven. Voor mij is de boodschap van Jezus ook dat je nooit uit Gods handen valt, ook niet als je fouten maakt. Voor God schiet je eigenlijk nooit tekort. Dat is zo mooi, en zo'n groot contrast met hoe we soms als mensen met elkaar om gaan. Mijn grootste opgave is om met Gods generositeit naar deze wereld en naar de mensen om mij heen te kijken. In het vertrouwen dat het goed komt. En dat is soms best moeilijk.

We startten onlangs als gemeente Maas- en Beekdal en we vieren deze maand de jaarlijkse startdienst.

Hoe zie je de toekomst van onze kerk?

WILMA: Persoonlijk ben ik erg blij dat we nu als gemeente Maas- en Beekdal verder gaan en daar heb ik een positieve kijk op. Echter, op dit moment is het natuurlijk allemaal erg moeilijk met de coronacrisis, daarom is het ook een lastige vraag. Ik kan alleen maar zeggen, dat ik hoop dat we weer snel met z'n allen spontaan naar de kerk kunnen gaan en samen weer kunnen zingen.

BERT: Ik ben hoopvol, maar vind het soms ook best spannend. We zijn zeker nog een grote gemeente, met ongelooflijk veel talent en 'gaven' daarin. Maar ik zie ook dat onze aantrekkingskracht voor jongeren of voor mensen van buiten tekortschiet. We krimpen, terwijl we zoveel te delen en te bieden hebben. Het aantal vrijwilligers loopt terug en soms nemen de krachten van vrijwilligers ook af. Toch is er zo veel moois dat er gebeurt, er zijn nog zo veel ideeën en plannen. Zou het niet kunnen, een nieuwe lente in onze kerk? Een nieuwe start, zoals het thema van de startzondag luidt? Ik hoop het en wil me daarvoor inzetten.

Zou je zelf wel eens een hele nieuwe start willen maken?

WILMA: Ik ben al verschillende keren min of meer gedwongen om een nieuwe start te maken en dat is best beangstigend op het moment dat dat gebeurt. Het was geen eigen keuze, maar telkens kwam ik er toch goed uit. Ook volgend jaar moet ik weer min of meer een nieuwe start maken, omdat Stichting Manna ermee stopt en ik dus ook weer mijn baan kwijt ben. Dan ben ik 63 en een half, dus of het me nog lukt om een andere baan te vinden, vooral nu met veel werklozen betwijfel ik. Maar eigenlijk moet het wel nog. Nog drie en een half jaar te gaan voor mijn pensioen. Er komt dus weer een nieuwe start, hoe je het ook bekijkt, ik moet het maar rustig op me af laten komen.

BERT: We waren op vakantie aan de kust, en opeens dachten we: hier zouden we ook wel kunnen wonen. Even de 'reset knop' heel diep indrukken en dan opnieuw beginnen. Maar ik beseft ook dat we het hier zo goed hebben. Zo veel lieve vrienden, zo'n mooie plek om te wonen, zo veel dingen te doen in en met de nieuwe gemeente!

De coronacrisis blijft maar voortduren. Heeft het veel invloed op je leven?

WILMA: Erg veel. Ik mis de spontaniteit van de ontmoeting, ben altijd bang dat ik iets bij me heb (wat ik zelf niet weet) maar dat dan overdraag aan anderen. Ik probeer dat van me af te zetten, doe mijn best om me aan alle regels te houden en mezelf te beschermen. Het niet knuffelen met mijn kleinkinderen is lastig. Ik duw ze zo nu en dan even stevig tegen me aan, maar kusjes geven is er niet bij. Maar ook heeft het me doen inzien de zaken in een ander perspectief te zien. Zoals bijvoorbeeld het weer kwijtraken van mijn baan, ik kan er nu rustiger mee omgaan omdat er ergere dingen zijn dan dat. Door het vele alleen wandelen in de Lock-downtijd kun je daar goed over nadenken en kom je ook tot rust (min of meer).

BERT: Heel veel, eigenlijk. Vroeger was ik meer dan 50 uur per week van huis, zat ik regelmatig 20 uur in de trein, ging ik één dag per week helemaal naar Groningen en sliep ik daar ook, en ik ging vaak naar het buitenland. Nu werk ik al een half jaar thuis. Uiteraard levert het ook wel wat rust op, niet zo veel reizen. Maar ik mis de dynamiek, de inspiratie van collega's en onbekenden. Ik vind het niet makkelijk. Hetzelfde geldt voor de kerk. Het kerkelijk leven staat toch op een heel laag pitje in deze tijd, en de inspiratie uit diensten en activiteiten is nu heel dun. Ook het koor Synoidos, waar ik samen met Nely op zit, zingt al maanden niet meer ...

Onder redactie van: Willy de Koning

PARKINSON EN MIJN FIETSTOCHT VAN NOORD GRONINGEN NAAR ZUID LIMBURG

Eddy Roerdink schreef een blog op de site van de Parkinsonvereniging en wil dat graag delen met de lezers van Onderweg.

Vier jaar geleden kreeg ik de diagnose Parkinson. Mijn wereld stortte in, hoe kon ik verder met mijn leven als fysieke aftakeling mijn functioneren zou beperken? Al gauw bleek mijn favoriete sport schaatsen sterk achteruit te zijn gegaan; zo ver dat ik ermee ben gestopt. Helaas! Voor mij geen derde Elfstedentocht. Maar het fietsen ging nog goed! In 2017 nog de Mont Ventoux gefietst, in 2018 naar Oostenrijk en in 2019 een tocht langs de Nederlandse kust gemaakt. Fietsen schijnt een heilzame werking te hebben op mensen met Parkinson, ik heb wel eens gelezen dat de werking vergelijkbaar is met het gebruik van Levodopa. Inmiddels is het 2020 en heb ik een E-bike aangeschaft met als excuus dat ik 70 ben geworden. Als serieuze sporter had ik me altijd smalend over e-bikes uitgelaten, nu heb ik deze drempel zelf genomen. En met die E-bike wilde ik in drie dagen de afstand van Westeremden (gemeente Loppersum) naar mijn woonplaats Munstergeleen (gemeente Sittard-Geleen) overbruggen. Na eindeloos de meerdaagse weersvoorspellingen te hebben gevolgd waagde ik het erop: er lagen een aantal droge dagen met weinig wind in het verschiet.

Dag 1

Woensdag 15 juli is het dan zover: eerst met de trein van Sittard naar Groningen alwaar mijn broer me opwachtte bij het station. Naar zijn woonplaats Westeremden was het voor mij als geroutineerde fietser maar een kippeneindje van 20 km door het Groninger landschap van smalle weggetjes door de weilanden.

Dag 2

De dag erna een serieuze tocht van 60 km gemaakt door het weidse Groningse landschap langs Noordpolderzijl, het kleinste haventje van Nederland, wegens slibafzetting nog slechts sporadisch in gebruik, de waddendijk en pittoreske plaatsjes als Westernieland en Warffum.

Dag 3

De echte tocht kon beginnen: met mijn broer naar Station Assen gefietst (50 km) alwaar onze wegen zich scheidden; hij terug naar huis en ik verder naar mijn overnachtingsadres bij 'vrienden op de fiets' in Dalfts. Tijdens de tocht dwaalden mijn gedachten af naar het gesprek met de examinator, bij wie ik een rijtest moest afleggen ter verlenging van mijn rijbewijs. "Ik let vooral op de bochten" zo zei hij, "Mensen met Parkinson hebben de neiging de bochten te krap of juist te ruim te nemen". Door schade en schande was ik hier zelf al achter gekomen. Bij een te krap genomen bocht bleef ooit mijn stuur van de racefiets in de beukenhaag steken, maakte ik een smak en had twee maanden nodig om van een hamstringblessure te herstellen. Dat zal me deze tocht niet overkomen, zo had ik me voorgenomen. Die dag 120 km gefietst met steeds de lichtste ondersteuning om nog accucapaciteit over te houden. Ik heb geen Parkinson meer – althans zo voelde het. Parkinson was ver weg, zowel in mijn gedachten als in mijn fysieke toestand.

Dag 4

Op tijd op pad voor mijn etappe naar Boxmeer: 115 km in het verschiet. Geen wind, zonnetje: de perfecte omstandigheden en ik prijs mijn gps voor de routeaanwijzingen via fietspaden en kleine landweggetjes. Tijdens mijn voorbereiding had ik de route nauwkeurig gepland m.b.v. de Routeplanner van de Fietzersbond. Ook had ik een powerbank meegenomen om uitval van mijn gps te voorkomen en die had ik inderdaad nodig. Ik realiseer me dat ik op de E-bike mezelf veiliger voel, minder instabiel, dan op mijn racefiets waar mijn voeten in de clips zitten vastgeklemd. Toch is instabiliteit een op de loer liggend gevaar waar je als mens met Parkinson terdege rekening mee moet houden. Ik stap daarom vaker af bij oversteken dan vroeger. In Boxmeer word ik hartelijk welkom geheten door de 'vriendin op de fiets' met de vraag hoe het met mijn gezondheid staat ondanks Parkinson; dat heeft ze goed onthouden van mijn bezoek het jaar ervoor.

Dag 5

Op weg naar huis, 'slechts' 90 km, houd ik me voor. Via het Brabantse landschap richting de Maas en nog even in Reuver op de koffie bij mijn zus. De ondersteuning komt nu goed van pas: de wind draait voortdurend en wordt sterker. Na Roermond is het bekend terrein, nog 30 km, nog 20, nog 10 en dan eindelijk thuis. 440 km op de teller en een ervaring rijker.

Als me vier jaar geleden was voorspeld dat ik deze tocht zou kunnen maken had ik het niet geloofd. Ik kreeg veel complimenten over deze 'prestatie' en toch voelde het niet als zodanig. Het voelt als een tijdelijke overwinning op Parkinson, 'tijdelijk': je staat weliswaar vóór maar weet dat je uiteindelijk de wedstrijd gaat verliezen. Dát punt zolang mogelijk uit te stellen is voor mij een heilig doel.

Nog enkele tips voor diegenen die een langere fietstocht willen ondernemen: Maak een goede planning van de route. Ikzelf gebruik een Garmin maar er zijn ook programma's die via telefoon en display werken (bijvoorbeeld Komoot). Probeer de route zodanig te kiezen dat er weinig tegenwind wordt verwacht. Zorg voor tijdig reserveren van overnachtingen bijvoorbeeld bij 'Vrienden op de fiets'. Indien je een deel van de route met de trein aflegt, zorg dan dat je fiets geregistreerd is voor dat deel (ik ben erachter gekomen dat reserveren niet lukt met een Android telefoon). Neem een toolsetje mee alsmede reserveband, bandenlichters en pompje. Veel fietsplezier!

Eddy Roerdink, E-mail: eizeroerdink@gmail.com

OM HET NIET TE VERGETEN (8)

Het Samen Op Weg-blad "Kerknieuws"

Zoals de lezers van deze artikelenserie al hebben gemerkt, is over de geschiedenis van de voorlopers van ons nieuwe gemeenschappelijke kerkblad "Onderweg" heel wat te vertellen en geeft zij een interessant inzicht in het leven van onze gemeenten door de jaren heen.

In de tijdsvolgorde is het nu het jaar 1982. Overal in het land, en ook in onze streek, zijn flinke stappen gezet in het "Samen Op Weg"-proces tot samenwerking van de Hervormde, Gereformeerde en Lutherse kerkgemeenten. De toenmalige zelfstandige Hervormde gemeenten Beek, Geleen-Oost en Urmond-Geleen-West en de Gereformeerde kerk van Geleen werkten hard aan de vorming van een federatie (fusie was kerkordelijk niet mogelijk). De diverse kerkbladen van onze gemeenten maakten er regelmatig gewag van. De kerkdiensten werden op elkaar afgestemd, de eerste gemeenschappelijke Gemeentegids ("Gids 1982-1983", de reeks is tot op de huidige dag voortgezet) kwam uit en een gemeenschappelijke brochure "Kom in een Kring", voor het eveneens tot op de huidige dag bestaande gemeenschappelijke Kringenwerk verscheen. Bij deze ontwikkelingen paste ook een gemeenschappelijk kerkblad. Men ging aan het werk.

In de laatste uitgave van het "Gemeentenieuws" van de Hervormde gemeenten Beek en Urmond/Geleen-West (16e jaargang nr. 10 van maart 1983) kondigde de predikant van de twee gemeenten, ds. J. Röell, aan dat de maand daarop nr. 1 van jaargang 1 zou verschijnen van een gemeenschappelijk blad. Er stond niet bij welke gemeenten zouden meedoen, maar toen op 25 maart het nieuwe blad met de naam "Kerknieuws" verscheen, bleken niet alleen de vier bovengenoemde gemeenten, maar ook de Gereformeerde kerk van Sittard te zijn betrokken. Het blad was dus bijna een "Onderweg" avant la lettre, want van de voorlopers van onze nieuwe gemeente Maas- en Beekdal deden alleen de toenmalige Hervormde gemeenten van Grevenbicht en van Sittard niet mee. Ter historische oriëntatie: predikant van de Hervormde gemeente Geleen-Oost was toen ds. Ydo van der Schoot, van de al jaren nauw samenwerkende maar formeel zelfstandig gebleven twee Hervormde gemeenten Beek en Urmond/Geleen-West. Zoals gezegd ds. Joan Röell, van de Gereformeerde kerk van Geleen ds. Wim Westerveld en als predikant van de Gereformeerde kerk van Sittard deed mw. ds. Fieke (S.H.C.) Klaver deed op 8 mei van dat jaar intrede.

"Kerknieuws" werd een tweewekelijks blad (de voorgaande bladen van de afzonderlijke kerkgemeenten waren maandbladen). Als logo werd het Huguenotenkruis gebruikt.

In het begin hechtten de gemeenten erg aan hun zelfstandigheid, zodat de organisatie in het begin nogal ingewikkeld in elkaar zat. Coördinator Hans Korevaar had er de handen vol aan. Eindredacteur was Jacq van Eldert uit Spaubeek; de kopij werd aangeleverd door redacteurs in de afzonderlijke gemeenten. Voor de Hervormde Gemeenten Beek en Urmond/Geleen-West waren dat Corrie Zuidervliet-Oskam en mevrouw Jansen-Heidstra, voor de Hervormde Gemeente Geleen-Oost trad Ria Joosen-de Keijzer op, voor de Gereformeerde Kerk van Geleen Elly Dols-Rolaff en voor Sittard Chris van Ree. Het blad werd gestencild en samengesteld door de daarvoor al bestaande productiegroep van Hervormd Geleen-Oost o.l.v. de heer Vreeke. Dit vond plaats in de toenmalige Kruiskerk van Hervormd Geleen-Oost aan de Parklaan te Geleen. Helaas was de stencilmachine oud, zodat de drukkwaliteit niet overhield. We hebben het er toch vele jaren mee gedaan.

Er was een abonnementensysteem per afzonderlijke gemeente. De abonnementenregistratie was in handen van respectievelijk Wim Hoogstraten, André Otten, Gerrit Ruitinga en de heer Snoek en de mutaties werden via Hans Korevaar doorgegeven aan de afdeling DAC van de ZOL-bedrijven in Heerlen, waar de adresetiketten werden aangemaakt. Het nieuwe Kerknieuws werd bezorgd bij alle leden van de vijf kerkgemeenten, in Hervormd Beek en Urmond/Geleen-West door vrijwilligers, in Hervormd Geleen-Oost en bij de Gereformeerden per post. Pas jaren later is uit bezuinigingsoverwegingen het huidige abonnementensysteem ingevoerd en zijn bezorgers voor de rest van Geleen gezocht.

De heren B. Hofstede uit Beek en Piet Meij uit Geleen-Oost slaagden erin heel wat adverteerders uit alle hoeken van het territorium te vinden, zodat het blad zich financieel goed kon bedruipen.

De inhoud werd verdeeld in een openingsstukje afwisselend door de predikanten, algemene stukjes van de redactie, een overzicht van de kerkdiensten in alle kerken en aparte stukken voor ieder van de vier deelnemende kerken (Beek en Urmond/Geleen-West als één geteld). Als ik door de eerste jaargangen blader, komt er een duidelijk beeld van het toenmalige gemeentelven naar voren. Ik haal er een aantal hoogtepunten uit.

Ds. Van der Schoot was zeer geïnteresseerd in Kerk & Israël en hij en enige gemeenteleden schreven regelmatig over dit onderwerp. Er was op dit punt samenwerking met de protestantse gemeente van Genk, waar ds. Jan Nijs dezelfde belangstelling had. Deze organiseerde cursussen Hebreeuws en Judaica, waar ook uit onze gemeenten verscheidene leden aan deelnamen. Het was gelijk ook een Leerhuis. Ik denk met plezier terug aan de avondlijke fietstochten naar en van Genk met Driekus de Jongste uit Stein. Op 5 juni 1983 was er in de toenmalige gereformeerde Bethelkerk aan de Groenstraat te Geleen een gezamenlijke kerkdienst van Hervormd en Gereformeerd Geleen, Beek en Urmond en de gemeente van Genk naar aanleiding van de 500e geboortedag van Luther en de 460e gedenkdag dat op 1 juli 1523 de Augustijner monniken Jan van Essen en Hendrik Vos als eerste protestantse martelaren de dood vonden op de brandstapel in Brussel.

Het jaar 1983 was trouwens ook verder een gedenkwaardige periode: op Palmzonden vonden de feestelijkheden plaats rond de ingebruikneming van het na zo veel jaren moeilijkheden fraai gerestaureerde De Rijckere-orgel in Beek. Bij deze gelegenheid verscheen het boekje "Protestants Beek" van Wim Hoogstraten en Henk van Loo met een beschrijving van de geschiedenis van de Hervormde gemeente Beek en haar voorgangers en van de diverse orgels die die gemeente door de eeuwen heen hadden gediend. Bij die gelegenheid schonk de burgerlijke gemeente Beek aan de kerkgemeente het tekstbord met het Onze Vader, dat nog heden in de kerk te Beek hangt.

In hetzelfde verband werd de "Vriendenkring De Rijckere-orgel" opgericht, die jaren achtereen voor regelmatige orgelconcerten en radio- en grammofoonopnamen heeft gezorgd.

Op 3 juli vertrok mw. ds. Corja Menken-Bekius als predikante van de gemeente te Grevenbicht. Deze gemeente deed wel niet mee aan "Kerknieuws", maar was vooral in haar moedergemeente Urmond zeker niet vergeten, zodat de predikantswisseling met belangstelling werd gevolgd. Corja werd opgevolgd door ds. H. Berton, die slechts kort is gebleven, maar wel de gewoonte uit de Gulikse Kerk om overledenen eerst te begraven en pas daarna de kerkdienst te houden heeft afgeschaft. Deze gewoonte, die benadrukt dat ieder overlijden niet alleen een afscheid is van iemand die nu in goede handen is, maar tevens een nieuw begin van de kerkgemeente zonder het overleden lid, is nu alleen nog in Urmond gehandhaafd.

Op 30 juli van hetzelfde jaar 1983 werd in Urmond herdacht dat 300 jaar tevoren de Gulikse godsdienstvrede was afgekondigd. Hierdoor verwierpen de toenmalige Hervormde gemeenten in Urmond (toen nog met Grevenbicht en Leut), Sittard en Susteren na ruim 150 jaar godsdienststrijd definitief vrijheid van godsdienst. Voor de fijnproevers: de gemeente van Susteren is rond 1800 met Sittard (incl. Susterseel) gefuseerd en Grevenbicht is in 1851 zelfstandig van Urmond geworden.

In november 1983 was het toen a.s. 350-jarig jubileum van de Classis Maastricht de aanleiding voor een eerste gemeenschappelijke bijeenkomst van de Hervormde en de Gereformeerde Classis Maastricht, die in de 20e eeuw naast elkaar bestonden.

De Gereformeerde kerk Geleen nam het beginselbesluit om vanaf 1985 gedoopte kinderen toe te laten tot het Heilig Avondmaal. Achtergrond was de gedachte dat iemand door de doop en niet door het doen van openbare geloofsbelijdenis lid wordt van de Kerk van Christus.

Aandacht in "Kerknieuws" was er ook voor de Protestantse Schoolvereniging, die 7 scholen in beheer had, te weten 3 lagere scholen met 3 kleuterscholen en de Maurits-MAVO in Geleen.

In jaargang 1 nr. 1 werd meteen aandacht besteed aan het Oefenboek. Dit was opgesteld door de liturgiewerkgroep van Beek/Urmond-Geleen-West en bevatte vier standaardliturgieën. Deze zijn jarenlang in onze gemeente gebruikt. In de maanden later in 1983 was er in "Kerknieuws" een discussie over de toen zojuist verschenen Groot Nieuws Bijbel. Men vond die vertaling maar erg vlak. We waren toen nog niet zo vertrouwd met Bijbelvertalingen voor heel verschillende doelgroepen.

Belangrijk was de behoorlijk diepgaande Cursus Theologische Vorming, die de landelijke kerk een aantal jaren

achtereen organiseerde in Eindhoven en waaraan enkele van onze gemeenteleden deelnamen. “Kerknieuws” berichtte erover.

Wat in 2020 bijzonder opvalt, zijn de vele activiteiten voor de jeugd in die tijd. Zelf heb ik nog goede herinneringen aan de regionale ontmoetingsdag voor de jeugd met zeskamp in de wei van een gemeentelid in Grevenbicht, waaraan ook mijn kinderen deelnamen. Niet alleen voor de jeugd, maar ook voor volwassenen, waren er regelmatig fietstochten en natuurexcursies, die gemeenteleden organiseerden.

Op 17 april 1984 werd de gemeente opgeschrikt door het onverwachte overlijden van ds. Van der Schoot. Voor het “Samen Op Weg”-proces tot hereniging van de hervormde en de gereformeerde gemeenten zou dit overlijden een grote terugslag betekenen. Hierover volgende keer.

Wim Hoogstraten, Urmond 22 augustus 2020

VAN DE LEDENADMINISTRATIE:

verhuisd:

Gerard en Jannie Kortleve, Mijnhardtweg 20, 374HX, Zeist.

IN MEMORIAM

IN MEMORIAM WIM VAN ELK

Op zondag 26 juli overleed in de leeftijd van 78 jaar: Wim van Elk.

Wim is opgegroeid in Wassenaar. Daar trouwde hij in 1964 met Loes Kraan. Wim en Loes werden de ouders van twee dochters. Later kwamen schoonzonen en kleinkinderen in hun leven.

Vanuit Wassenaar zijn Wim en Loes naar Limburg verhuisd, omdat ze hier een woning konden krijgen. Die vonden ze in Beek. Direct na de verhuizing vond Wim werk in de bouw en al snel was hij opzichter. Een paar jaar later durfden Wim en Loes het aan om eigen baas te worden door een aannemersbedrijf over te nemen.

Helaas ging het na een paar niet goed met de zaak en moesten ze die noodgedwongen van de hand doen. Een moeilijke periode brak aan. Gelukkig keerde de tijd ten goede, toen ze in Stein een woning vonden en Wim ook weer in de bouw aan het werk kon. Daar gebeurde waar je het liefste nooit mee geconfronteerd wilt worden; een ernstig ongeluk overkwam hem op een bouwplaats.

Dit ongeval bracht met zich mee dat Wim, na zware operaties en maandenlange revalidatie, het werk dat hij zo graag deed moest opgeven. Daarna heeft Wim veel vrijwilligerswerk gedaan o.a. als official bij de Koninklijke Nederlandse Zwembond, waarvoor hij een Koninklijke onderscheiding heeft ontvangen.

We zullen ons Wim vooral herinneren als actief lid van onze gemeente, als lid van de gebouwencommissie, als koster in Beek en in de laatste jaren ook in de Ontmoetingskerk. Met veel plezier en grote toewijding heeft hij zich ingezet voor de kerk, waarbij je altijd een beroep op hem kon doen. Wim hield van zijn taken en hij was graag onder de mensen

In het voorjaar werd Wim ziek. Hij moest opgenomen worden in het ziekenhuis en daar kreeg hij te horen dat hij niet meer lang te leven zou hebben. Het was een harde en onverwachte boodschap, maar Wim wist zich door zijn geloof geborgen bij en gedragen door God. Meermaals zei hij: “Ik weet waar ik heen ga”. Dat geloof gaf hem rust en vertrouwen. Op vrijdag 31 juli was het afscheid in de Ontmoetingskerk. We lazen de trouwtekst van Wim en Loes uit I Korinthe 3: 21 - 23. In het licht van die Bijbelwoorden hebben we Wim herdacht als een zorgzame man, als een lieve vader en schoonvader en als super opa voor zijn kleinkinderen. Thuis en in de kerk zal hij gemist worden.

Pier Prins

DIACONIE - ZWO

KOMENDE COLLECTES

6 SEPTEMBER 2020 - KERK IN ACTIE NOORD-GHANA: ALFABETISERING

**kerk
in actie**

Ghanese kerk leert mensen lezen en schrijven: In afgelegen dorpen in Noord-Ghana gaan steeds meer kinderen naar school, maar zijn veel volwassenen nog analfabeet. De school was ver weg, ze moesten jong werken of ouders vonden onderwijs niet nuttig. De kerk in Noord-Ghana leert hun alsnog lezen en schrijven in hun eigen taal. James Neindow (24) geeft les in een van deze dorpen. Hij komt

iedere dag op de fiets, die hij van de kerk kreeg. Het valt hem op hoe leergierig de mensen zijn. Waarom willen Suale en Mirjam zo graag leren lezen? Suale (32): "Dan kunnen mensen me niet zo makkelijk voor de gek houden." Mirjam (27): "Ik wil de Bijbel lezen en leren over gezondheid." Samen zijn we de kerk in actie: in Nederland en in Ghana. Helpt u mee, zodat de Ghanese kerk meer mensen kan leren lezen? Wat kan Kerk in Actie doen met uw bijdrage?

- 3,50 euro: een bijbel in eigen taal
- 17 euro: een schoolbord
- 250 euro: training nieuwe docenten

Op zondag 6 september wordt voor dit project gecollecteerd. Wilt u dit project steunen dan kunt u uw bijdrage overmaken naar: NL72INGB0001062620 t.n.v. Raad voor ZWO Prot Gemeente Geleen-Beek-Urmond o.v.v. Collecte Ghana. Bedankt voor uw steun! Kijk op: www.kerkinactie.nl/kerknoordghana.

20 SEPTEMBER 2020 - COLLECTE VREDESWERK: VERLANGEN NAAR VREDE

Op veel plaatsen in de wereld verlangen mensen naar vrede. Mensen die voor bruut geweld moeten vluchten, mensen die nergens welkom zijn of niet gehoord worden.

De Protestantse Kerk wil er voor hen zijn en steunt de vredesinitiatieven van Kerk in Actie en PAX. Er wordt bijvoorbeeld steun geboden aan de Nigeriaanse kerken die slachtoffers van geweld in dat land helpen bij het verwerken van hun trauma's. Christenen en moslims verbeteren samen hun situatie en zijn bondgenoten in hun strijd tegen armoede en terrorisme. In Nederland is er steun voor SKIN, organisatie van migranten- en internationale kerken, om elkaar als christenen te ontmoeten en van elkaar te leren. En in Irak steunt PAX een organisatie die vecht tegen seksueel en gender gerelateerd geweld tegen vrouwen. Met uw bijdrage aan de collecte maakt u het vredeswerk van de

Protestantse Kerk mogelijk. Van harte aanbevolen. U kunt een gift overmaken op rekeningnr. NL24 INGB 0001 0385 55 t.n.v. Diaconie Sittard onder vermelding van Collecte Vredesweek.

27 SEPTEMBER – COLLECTE VLUCHTELINGENWERK

Vluchtelingenwerk Nederland begeleidt vluchtelingen vanaf het moment dat ze in ons land binnenkomen totdat ze zelfstandig kunnen functioneren in de samenleving. In het hele land werken zo'n 12.500 vrijwilligers, in de opvangcentra maar ook daarbuiten. Er wordt hulp geboden bij alle ingewikkelde juridische zaken rond de aanvraag asielpcedure: wat zijn je rechten, wat kun je verwachten, hoe wordt evt.

gezinshereniging geregeld. Maar ook bij praktische zaken: hoe is de Nederlandse samenleving georganiseerd en hoe vind je daarin je weg. Maar Vluchtelingenwerk houdt zich ook bezig met het beleid van de overheid en signaleert problemen in wet- en regelgeving. En geeft voorlichting in ons land over de situatie van vluchtelingen. Dit belangrijke werk willen we als diaconie graag ondersteunen.

Op 27 september collecteren we voor Vluchtelingenwerk. U kunt ook een gift overmaken voor dit belangrijke werk op rekeningnr. NL24 INGB 0001 0385 55 t.n.v. Diaconie te Sittard onder vermelding van Collecte Vluchtelingenwerk.

Hartelijk dank voor uw bijdrage.

BREICAFÉ IN ACTIE VOOR LIBANON

Nadat de deelnemers van het Breicafé elkaar maanden niet gezien hadden, mochten we vanaf 1 juli weer bij elkaar komen. Niet te veel mensen tegelijk en zorgvuldig de 1,5 meter regel en de hygiëneregels in acht nemend, in de hal van de Johanneskerk.

We waren blij om elkaar weer te zien en te spreken. En er kwamen tassen vol prachtig handwerk mee: truitjes, mutsjes, sjaals, babypakjes en een heleboel babydekentjes waar we inmiddels beroemd door zijn geworden! En niet te vergeten de prachtige gehaakte of gebreide knuffeltjes die voor de kinderen een extra cadeautje zijn. De vrouwen hadden niet stil gezeten.

We werken inmiddels, samen met het Strickcafé in Aken, al een paar seizoenen voor vluchtelingen in het grote Palestijnse vluchtelingenkamp Borj al Barajneh in Libanon. Door het coronavirus was hun situatie al moeilijker geworden en door de grote explosie in Beiroet is het ook voor vluchtelingen niet gemakkelijker geworden.

Libanon is een land met veel problemen en heeft al jaren enorm veel vluchtelingen: een kwart van de bevolking is vluchteling. Eerst waren dat vooral Palestijnse vluchtelingen maar sinds 2011 zijn daar ook nog meer dan een miljoen Syriërs bij gekomen. Dat geeft altijd al veel spanningen uiteraard, ook omdat Libanon al lang niet meer het welvarende land is dat het ooit was.

Nu de bevolking de enorme ramp van de explosie te verwerken krijgt, is de situatie van de vluchtelingen er niet beter op geworden. Het is dus nog eens extra belangrijk om mensen daar te steunen. We weten dat de zendingen van alle gebreide en gehaakte kleding, vooral voor kinderen, zeer welkom zijn.

We gaan dus door, we vinden het fijn om op deze manier mensen in nood te kunnen steunen.

Elke eerste en derde woensdag van de maand komen we bij elkaar van 14.00- 16.00 u. voorlopig moet iedereen zich wel tevoren aanmelden. Er is een maximum aan het aantal deelnemers vanwege corona.

Hebt u zin om mee te doen: neem contact op. Misschien wilt u gewoon thuis breien en aan dit project meedoen. We kunnen ook altijd breigaren gebruiken. En verder zijn ook financiële bijdragen heel welkom, er is ook geld nodig voor het transport naar Libanon. U kunt daarvoor een gift overmaken op rek nr. NL24 INGB 0001 0385 55t.n.v. Diaconie te Sittard, onder vermelding van: Gift project Breicafé.

Verdere informatie bij *Joke van der Steen*, tel. nr. 046 4584618

ACTIVITEITEN

CORONAWANDELING BIJBELKRING OOST

Het duurt nu allemaal wel heel erg lang, dachten de leden van Bijbelkring Oost. Wij willen elkaar wel weer eens ontmoeten. Binnen de coronamaatregelen kon dat weer door middel van een wandeling. Dat gebeurde donderdagavond 9 juli in België waar Maarten en Iet den Boer wonen

Vanuit Kessenich wandelden tien mensen door het natuurgebied Koningssteen-Kollegreend, onderweg bijpratend over van alles en nog wat. In Thorn trakteerde Maarten den Boer op ijsjes. Hij was in april 75 jaar geworden en had dat nog niet met de groep kunnen vieren.

Bijzonder was het om te zien dat Kessenich een poel heeft waar in 700 na Christus Willibrordus, de eerste bisschop van Utrecht, op zijn rondreis door de streek de eerste Christenen doopte door onderdompeling. Elk jaar op kermismaandag wordt ter herinnering aan deze gebeurtenis de doopbron schoongeveegd door de schutterij. Dat is geen overbodige luxe, hij zat nu vol met kroos en

andere planten. Maar kermis was er ook in Kessenich, dus de maandag erna was de doopbron weer schoon. Thuisgekomen bij Maarten en let werd er nog wat gedronken en voor Maartens verjaardag gezongen.

Willy de Koning

HET KRINGENWERK EN HET JAARPROGRAMMA – EEN VREEMDE START

We zijn gewend om in september weer met van alles te beginnen. Na de vakantie zoeken we weer momenten om elkaar te ontmoeten, zoeken we naar verdieping en verbinding, willen we weer lekker gaan zingen of inspiratie opdoen.

Juist het ontmoeten is zo moeilijk in deze tijd van corona. Het valt dan ook niet mee om de activiteiten voor dit jaar te programmeren, al zijn er ideeën genoeg. Wandelen kan bijvoorbeeld (zonder carpoolen), lezingen en actualiteitencafé kunnen als we maar genoeg ruimte houden, zingen kan misschien in kleine groepen. Er zijn al plannen om gesprekken in een warme jas 'rond de vuurkorf' te houden, want in de tuin is veiliger dan in huis. Met maximaal zes gasten, dat dan weer wel, voorlopig. Het prachtige Gruizenkerkje is voorlopig (gelukkig voor de uitbater!) in gebruik als restaurant, zodat de Gruizen activiteiten vermoedelijk voorlopig vanuit de Johanneskerk plaats moeten vinden. Ontmoeten op Emmaplein 50 op zondag, zo'n welkome activiteit voor tal van bezoekers, kan op dit moment nog niet. We doen wel onze best om de filmvertoningen door te laten gaan, in aangepaste vorm dan.

Samen eten kan ook, als de tafel maar groot genoeg is om op anderhalve meter te kunnen zitten. Daar valt een mouw aan te passen. De SPRING! diensten kunnen gelukkig ook gewoon verder, de eerste is alweer op 13 september (zie elders in de Onderweg).

Rekening houdend met alle plannen, én met corona, werken we nu hard aan het programma. We hopen dat in september duidelijker wordt waarmee we kunnen beginnen. Hou vooral de website van het kringenwerk in de gaten (www.kringenwerk.nl), maar ook op de website van de kerk en in nieuwsbrieven zullen activiteiten worden aangekondigd.

Laten we ook in dit unieke jaar proberen van betekenis te blijven. Voor elkaar, en voor alle mensen in de regio die verbinding en verdieping zoeken. We kijken naar u uit.

Bert Stuij, ouderling vorming en toerusting

Dick Haster, voorzitter kringenwerk westelijke mijnstreek

ZIN EN HAPJES GAAT DOOR – NIEUWE START OP 4 OKTOBER

De serie 'Zin en hapjes' werd ruw onderbroken door de coronacrisis. Al anderhalf jaar zijn het prachtige momenten, op de eerste zondagmiddag van de maand in het Gruizenkerkje. Creatieve hapjes, mooie muziek, goede gesprekken – en een gesproken column. Tot nu toe steeds over een 'groot woord'. Geluk, waarheid, liefde, hoop, eendigheid, zuiverheid – en nog meer. Elf hebben we er al gehad.

Om het vorige seizoen toch mooi af te sluiten besloten we een film te maken. Alle columnisten kozen de mooiste zinnen uit hun eigen column en maakten zo een mini-column van één minuut. De minuten werden achter elkaar gemonteerd, en afgewisseld met prachtige muziek die óók uit het Gruizenkerkje kwam. De première van de film – 'de mooiste zinnen uit het Gruizenkerkje' – vond zondagmiddag 5 juli plaats in de Johanneskerk. Zo'n vijvendertig mensen waren erbij. Uiteraard met een drankje en er stonden traditiegetrouw 'zoute stokjes'. Dat zijn strookjes papier met teksten die aan het denken zetten, nu natuurlijk over de 11 grote woorden. Ongetwijfeld werd ieder weer door een ander woord, op haar of zijn eigen manier, geraakt. Als u inspirerende film bekijken wilt moet u de volgende (lastige) code intypen bij uw

internetbrowser: youtu.be/3gDerzQWN5M, maar u kunt ook gewoon naar onze website gaan en de film bij de nieuwsberichten opzoeken.

Er zijn plannen gemaakt voor het volgend seizoen: vanaf zondag 4 oktober zetten we de serie 'Zin en Hapjes' weer voort. Tot nieuw jaar kan dat niet in het Gruizenkerkje. Het is daar niet goed mogelijk afstand te houden en het is tot 1 januari ingericht als restaurant. Daarom zal het voorlopig gedaan worden vanuit de Johanneskerk. Die we natuurlijk wel helemaal voor zin en hapjes inrichten Woorden die alvast op de rol staan zijn 'Balans' en 'Luisteren'. Hou de aankondigingen in de gaten, en in elk geval tot 4 oktober om 16:00 uur in de Johanneskerk. Het is wel fijn als u zich aanmeldt op Stuijfiles@gmail.com. Welkom.

Namens het gruzenteam, *Bert Stuij*

KRINGENWERK: SACRALE DANS

Beste lieve dansers, de coronacrisis kan heel wat dingen overhoophalen, maar ook als een katalysator werken op processen, die al in gang waren. Grote veranderingen stonden er al aan te komen met name wat het gebruik van de kerk betreft, maar ook met betrekking tot het voortbestaan van de avondgroep.

Ik kan me niet aan de indruk onttrekken, dat het één met het ander te maken heeft. Door achterstallig onderhoud werd de sfeer in de kerk steeds onaangener, vooral 's avonds als er een paar lampen kapot waren. En de middaggroep kent te veel mensen, waarvoor los dansen geen optie is nog afgezien van het feit, dat je dan een veel grotere ruimte nodig hebt. Het zal nog een hele tijd duren eer deze groep weer actief kan en mag dansen. Dit gevoegd bij de onzekerheid, hoe lang er überhaupt nog in de kerk gedanst zou kunnen worden (de Ontmoetingskerk is wat mij betreft geen optie), heeft Marianne en mij doen besluiten om het dansen

binnen het kringenwerk stop te zetten. Maar dat wil niet zeggen, dat er niet meer gedanst wordt! Wij hebben nu tien jaar geleden het stokje mogen overnemen van Hans van Poecke. In die tijd is de club gegroeid van maximaal 8 keer per jaar dansen (4 maanden zomerstop!) naar de twee groepen, zoals we die nu kennen. We hebben dit met veel plezier en voldoening gedaan, maar de tijd is rijp voor nieuwe ontwikkelingen. Met name Greetje Heus onderzoekt de mogelijkheden om (buiten het kringenwerk om) in het gemeenschapshuis van Nieuwdorp te gaan dansen. Daarnaast willen we met enige regelmaat een middag organiseren in Banholt. In juni waren we met z'n zevenen en dat was een fijne belevenis. Wij houden jullie op de hoogte van nieuwe ontwikkelingen en wensen jullie een goede gezondheid toe.

Hartelijke groet, *Hubert en Marianne*

VAN DE REDACTIE

REDACTIE ONDERWEG VERGADERT

Soms is het prettiger om elkaar fysiek te ontmoeten en niet alleen via de digitale mogelijkheden. Op vrijdag 21 augustus kwam de redactie van Onderweg in de Johanneskerk bijeen met mogelijk een nieuw redactielid als vertegenwoordiger vanuit de voormalige gemeente PGGBU.

Ruud Steen kwam de sfeer proeven en aftasten of dit vrijwilligerswerk bij hem past. Hopelijk kunnen we in een volgende Onderweg een positief besluit van hem melden. Uiteraard werd er ook gesproken over het themanummer dat nu voor u ligt en dat bij alle leden van Maas- en Beekdal wordt bezorgd, ook bij hen die geen abonnement hebben. Bij het samengaan van de beide kerkbladen - Kerknieuws en Gaandeweg - afgelopen januari, was het de bedoeling dat er sprake zou zijn van de formaten A4 en A5. A4 voor de

themanummers (Kerst, Pasen, Zomer en Start) en A5 voor alle overige nummers. Omdat de A5-versie door gemeenteleden in elkaar wordt gezet en de coronamaatregelen dat niet toelaten is de planning wat anders verlopen dan verwacht. Onderweg verschijnt nu al geruime tijd in A4-formaat. In een later stadium, na het coronatijdperk, zal worden beslist hoe de planning van het uitgaveformaat verder gaat.

Willy de Koning

BIJ DE DIENSTEN

Alle diensten zijn onder voorbehoud van de coronamaatregelen. Voor het bijwonen van diensten moet u zich opgeven. Dat bij voorkeur via de website www.PGMBD.nl. Eventueel kunt u bellen naar Joke van der Steen (tel: 046-4584618). Voor actuele informatie verwijzen we u naar de website, of naar de nieuwsbrief.

De diensten in de Johanneskerk kunnen nu al op KerkTV gevolgd worden. Er wordt aan gewerkt om ook de diensten vanuit de Ontmoetingskerk zo te kunnen volgen. Type www.kerkdienstgemist.nl in de adresbalk van uw browser. Vul in Sittard, en klik op het groene vergrootglas. Dan verschijnt Johanneskerk. Kies de uitzending van de zondag. U kunt de dienst direct live volgen of later bekijken. Erg handig is ook de App die u op uw telefoon of tablet kunt (laten) zetten. De App 'kerkdienstgemist' is er zowel voor iOS als Android.

EEN MUUR VAN LEVENDE STENEN: GEMEENTE MAAS- EN BEEKDAL

Levende stenen, dat zijn de leden van Maas- en Beekdal. Deze symboliek kenmerkte de eerste viering van de nieuwe gemeente op zondag 5 juli. Acht jaar na de eerste, verkennende besprekingen was het samengaan een feit.

Jezus, is de levende bouwsteen waarmee God zijn huis wilde bouwen. De mensen hebben Hem wel afgekeurd, maar God heeft Hem uitgekozen. Hij vindt Hem kostbaar. En jullie moeten je ook zelf laten gebruiken als levende stenen waarmee een geestelijk huis wordt gebouwd. Zo zijn jullie samen een heilig volk van priesters, een volk dat geestelijke offers brengt waar God blij mee is dankzij Jezus Christus. Met deze tekst uit 1 Petrus 2 drukten de

beide predikanten, Irene Pluim en Pier Prins, in woord en beeld uit hoe daaraan gestalte kan worden gegeven. Na de overweging over dit thema door Pier Prins, bouwden ze samen een muur van levende stenen: foto's van gemeenteleden, rondom de Hoeksteen. Op deze zondag liet het coronabeleid van de overheid toe dat er weer meer mensen naar de kerk mochten. Verspreid door de kerkzaal zaten 60 mensen. Na afloop kreeg ieder een bloem mee met een vraag erbij, waarover op het kerkplein van gedachten kon worden gewisseld. Deze eerste viering werd bijgewoond door wethouder Andries Houtackers, namens het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Sittard-Geleen.

Willy de Koning

ALLES HEEFT ZIJN TIJD (PREDIKER 3: 1-15)

“Alles heeft zijn tijd”, dat is het thema van de kerkdienst op zondag 12 juli. Na een aantal prachtige liederen gezongen en opgenomen door enkele leden van de cantorij is het tijd om stil te staan bij het vertrek van enkele gemeenteleden.

Deze zondag wordt er afscheid genomen van Janny en Gerard Kortleve. Zij zijn hier 55 jaar geleden komen wonen. Nu gingen ze verhuizen naar Zeist om dichterbij hun kinderen en hun kleinkinderen te zijn. Wat zijn ze actief geweest in de kerk. Gerard is jarenlang kerkvoogd geweest, heeft zich ook ingezet voor het samengaan tussen Hervormde en Gereformeerde gemeenten. Ook is hij scriba geweest. Janny was zondagschoolleidster en ook ouderling en wijkcontactpersoon voor Kerkbalans, het kerkblad en betrokken bij de bloemengroet. Samen zijn ze geregeld gastheer en gastvrouw, kerkenwacht en zitten ze in de krantenleesgroep. Dankbaar kijken we terug op deze tijd en voor ons als gemeente is er nu een tijd om te verliezen.

Ook wordt er afscheid van Jolanda, Charles, Jasmin, Richard en Scarlett Cartwright genomen. Zij hebben vier jaar hier gewoond vanwege het werk van Charles bij de Allied Forces en verhuizen nu weer terug naar Warkworth. Met hen kwam er veel vrolijkheid in de kerk. Jolanda zong bij de cantorij en speelde ook geregeld op het orgel. En Charles was actief in de Kindernevendienst. Ook hebben ze een zeer geslaagde pubquiz georganiseerd, beneden in de kelder en meegewerkt met de kinderdienst met Kerst. En wat hebben we genoten van de kinderen. Dat was een tijd om te lachen.

Irene Pluim geeft de beide families een kaars en de cantorij schenkt een cadeau aan Jolanda. Dan mogen we om beurten naar buiten gaan en op gepaste afstand kunnen we buiten afscheid nemen. Helaas is het nu geen tijd om te omhelzen, maar met woorden en gebaren laten we deze lieve mensen gaan en bidden ze al het goede toe.

Inge Streekstra

JONA VERRASSEND ACTUEEL

Het is Coronatijd, maar gelukkig zijn er al wel weer kerkdiensten. Bijna vijftig mensen hadden zich ingeschreven voor de dienst in de Ontmoetingskerk op zondag 16 augustus. Dominee Pier Prins nam ons verder mee op de reis van Jona, die in deze dienst door de vis werd uitgespuwd, en de grote stad Ninevé bereikte.

Het toenmalige centrum van een wereldrijk, met een koning die met harde hand regeerde. Die niet terugschrok voor volkerenmoord, gedwongen volksverhuizingen en onderdrukking. Martelingen misschien wel. Het is ook de week van de grote demonstraties in Minsk, Wit-Rusland. Moedig komen daar mensen in opstand tegen de ‘laatste dictator van Europa’. De uitkomst is nog onzeker op dit moment. En opeens is Jona actueel – hij trok als een soort één persoons demonstratie door Ninevé, en riep de machthebber van

toen ter verantwoording. Dat liep toen goed af – de koning en zijn hele volk kwamen tot inkeer. God was van plan Ninevé om te keren, maar hij bedacht zich, ‘en hij deed hij het niet’. Dit roept ook wel lastige vragen op. Is alles dan zomaar vergeven en vergeten? Dat vond ook Jona moeilijk voorstelbaar, en vandaag is dat al even ingewikkeld. Zingen mochten we niet, maar we hoorden prachtige liederen. Twee van de beste zangeressen van Nederland waren digitaal bij ons, Trijntje Oosterhuis en Elske DeWall. Trijntje zong een lied van haar vader Huub Oosterhuis, en Elske zong het prachtige lied 1000 uit het liedboek. Wij zagen hoe het spoor van God, sporen van mensen kruiste. Zoek haar maar eens op Youtube (zoektermen: Elske de Wall lied 1000), en laat u inspireren!

Bert Stuij

SPRING!-DIENST: ZONDAG 13 SEPTEMBER OVER DE VERLOREN ZOON

Ook in het komende seizoen worden er weer regelmatig SPRING!-diensten georganiseerd. De eerstvolgende is op zondag 13 september. In totaal is het al de 9^e!

De dienst vindt weer plaats in de Johanneskerk in Sittard. We beginnen om 10.30 uur met de dienst, koffiedrinken vooraf kan helaas nog niet. Net zomin als de soep na afloop. Het komend seizoen staan er geen personen centraal zoals tot nu toe, maar gelijkenissen en uitspraken van Jezus. In de komende SPRING! - dienst gaat het over ‘De Verloren Zoon. Iedereen kent dit verhaal wel. De lang weggebleven zoon komt eindelijk weer thuis. Een verhaal dat vanuit verschillende perspectieven bekeken kan worden. In welke persoon uit het verhaal kun jij jezelf het meeste vinden? In de broer, de vader of toch de verloren zoon?

Ook nieuwgierig geworden? Neem gerust vrienden en kennissen mee, iedereen is welkom! Er is crèche en kindernevendienst. We zien je graag komen (aanmelden via de site).

Wat is Spring!?

Spring! is een serie laagdrempelige kerkdiensten waarin op een eigentijdse en creatieve manier aandacht gegeven wordt aan wat het betekent om in God te geloven en Jezus te volgen.

Spring! wil de kerk midden in de maatschappij zetten en prikkelend voorhouden dat het christelijke geloof relevantie heeft voor iedere dag. Spring! is er voor jong en oud en wil laten zien dat we elkaar nodig hebben om ons leven zinvol in te vullen. Spring! is een prettige mengeling van stil worden en tot inkeer komen en uitbundig met elkaar het leven vieren en ervaringen delen.

SPRING!

De laatste Spring-dienst van 2020 is op zondag 29 november, noteer die datum alvast in je agenda. En dan gaan we in 2021 natuurlijk weer door.

Het Spring! Team:

Ard, Irene (Pluim), Irene (van Gorp), Marnix, Maurice, Nely, Rolinka, Rosetta en Thea

zondag 20 september

Een nieuwe start! Dat zal het thema zijn van onze startzondag.

U begrijpt al dat dit op veel manieren opgevat kan worden. Voor onze gemeente betekent het dat na de zomer het kerkelijk seizoen weer opstart. Dit jaar wel extra uitdagend om dat op een goede en veilige manier te doen. Er liggen allerlei plannen klaar, we horen erover. En, we kunnen in ieder geval vieren dat we een actieve en creatieve gemeente zijn, die in het spoor van Jezus gaat. ‘Waar kunnen we naar uitzien?’ Dat is de vraag die naar boven komt uit de evangelietekst die bij deze zondag gegeven is (Mat 20, 1-16).

zondag 27 september

afscheid ds. Irene Pluim van de PGMBD

KERKDIENSTEN

zondag 6 september

10:30 uur: Ontmoetingskerk
 Voorganger: ds. Pier Prins
 Collectes: KiA - Werelddiaconaat Ghana,
 Kerk

zondag 27 september

afscheidsdienst Irene Pluim
 10:30 uur: Ontmoetingskerk
 Voorganger: ds. Pier Prins
 Collectes: vluchtelingenwerk, Kerk

zondag 13 september

Spring!

10:30 uur: Johanneskerk
 Collectes: eigen Diaconie, Kerk

zondag 4 oktober

10:30 uur: Johanneskerk
 Voorganger: ds. Pier Prins
 Collectes: ZWO, KiA - Kerk en Israël,
 Kerk

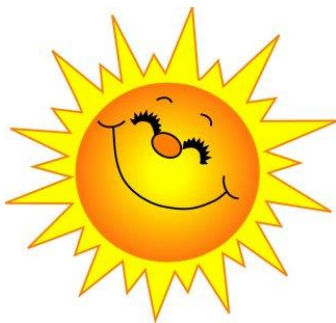
zondag 20 september

startzondag

10:30 uur: Ontmoetingskerk
 Voorganger: ds. Irene Pluim
 Collectes: Diaconie/ZWO, KiA -
 Vredesweek, Kerk

De diensten zijn onder voorbehoud van de coronamaatregelen. Voor het bijwonen van diensten moet u zich opgeven. Dat bij voorkeur via de website (zie ook artikel pagina 20)

WOORDZOEKER ZOMER

M	D	M	E	O	L	B	E	N	N	O	Z
G	A	J	A	E	J	B	T	S	B	G	S
N	I	E	I	I	O	E	M	I	L	E	P
I	E	L	N	T	N	G	R	V	O	W	A
L	E	M	L	C	A	I	A	L	E	R	H
E	N	I	B	E	E	N	W	A	M	E	C
D	Z	S	T	F	Z	N	O	W	E	D	S
N	A	S	S	N	E	E	E	R	N	N	D
A	A	E	K	I	A	N	G	M	O	O	J
W	M	N	D	S	U	K	A	N	A	C	I
V	T	K	R	E	K	H	A	L	O	S	L
L	I	E	F	D	E	A	T	V	E	L	B

beginnen
 blijdschap
 bloemen
 coronatijd
 desinfectie
 eenzaam
 elan
 jona
 kerktv
 liefde
 missen
 onderweg
 ongezellig
 samen
 thuis
 vakantie
 walvis
 wandeling
 warmte
 zonnebloem